

[Holstein.]

somt et af de vigtigste strategiske Punkter paa Sjælland og et af dem, der først vil blive angrebet, hvis Danmark bliver angrebet under en europæisk Storkonflikt.

Og jeg maa ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at jeg gad vide, hvorledes han, selv om han var en Heksemester, vilde kunne sikre København mod Luftbombardement. Selv om vi fik hans Vagtværnskorps, vilde København blive bombarderet alligevel, og hvad vil det ærede Medlem saa gøre? Hvad har han tænkt sig for at værne København? Hører et Luftbombardement paa København til de Neutralitetskrænkelser, der er saa store, at man fra dansk Side ikke skal sætte sig til Modværg imod det?

Det ærede Medlem gav jo en Række Eksempler paa, hvad han forstod ved de Neutralitetskrænkelser, mod hvilke man skulde sætte sig til Modværg med Magt fra hans Vagtværnskorps' Side. Han nævnte paa lignende Maade, som den højtærede Forsvarsminister har gjort det for, Bander, der bryder op i Sønderjylland; dem skulde man med Vaaben i Haand sætte sig til Modværg imod, overfor dem skulde Vagtkorpset have Ordre til at dræbe og eventuelt lade sig dræbe.

Men hvis en tysk Feltmarchal under en europæisk Storkonflikt skulde finde paa, hvad der maaske vilde være letsindigt, at binde 2—3 Divisioner i Sønderjylland, besætte Sønderjylland til Hoptrup-Linien, genoptage den gamle Hoptrup-Forsvarslinie, kombinere den med Tysklands Befæstning paa Øen Sild, ja, hvad vilde det ærede Medlem saa gøre? Vilde det ærede Medlem saa sige, at saa skal Vagtkorpset enten flygte, hvis det er muligt, og hvis det ikke er muligt, overgive sig? Eller hvad vilde Meningen saa være i det Tilfælde? Hvad vilde det ærede Medlem gøre i det Tilfælde?

Og hvis der nu skete Landgang paa Sjælland — det var dog ikke udelukket, saaledes som Admiral Kofoed-Hansen i 1914 havde antydet i sit Telegram, hvori han meddelte Forsvarsministeren, at han gik ud fra, at Landgang paa Sjælland skulde han sætte sig imod med alle til Raadighed staaende Midler —, hvor er saa Grænsen mellem det, som det ærede Medlem vil anvende Magt imod af Krænkelser, og det, han ikke vil anvende Magt imod?

Der er i Virkeligheden ingen klar Grænse, og det er umuligt at drage en klar Grænse, og navnlig er det umuligt for Forsvarsministeren, som sidder hjemme og

ikke er ude ved Fronten, at give Ordre, saaledes som han havde tænkt sig med Hensyn til, hvilke Neutralitetskrænkelser der er saa smaa, at de maa imødegaaes med Magt, og hvilke der er saa store, at man skal lade dem passere.

Jeg kan ikke se rettere end, at det i Virkeligheden er et ganske absurd Standpunkt, at de Overgreb og Angreb og Krænkelser, som vilde tilintetgøre Danmarks politiske Højhedsret og gøre væsentlige Indgreb i dets territoriale Uafhængighed, Okkupation af vitale Dele af det danske Territorium — saadanne Krænkelser skal man lade passere, de skal have Lov til frit at udfolde sig fra Angriberens Side; kun Neutralitetskrænkelser af en vis Middeltørrelse skal man sætte sig til Modværg imod med Vagtværnskorpsset til Lands og til Vands til 16 Mill. Kr. Jeg kan ikke se rettere end, at hvis Opgaverne ikke skal være andre end dem, det ærede Medlem har skitseret, saa maa det ærede Medlem kunne faa det meget, meget billigere.

Jeg vil endvidere gentage, hvad en af de konservative Talere fremhævede i Gaar, at det er jo ganske umuligt, at det ærede Medlem kan opretholde sin Motivering for, at han, skønt han vil hævde, at hele vort Forsvarsberedskab fra 1914 til 1918 i Virkeligheden ingenting var værd, udvidede og forbedrede det med flere Hundrede Millioner Kroner — den Motivering nemlig, at det var nødvendigt af Hensyn til den indre Ro i Landet. Det ærede Medlem maa undskyldte mig, det er virkelig et Argument, som er for absurd til Forklaring af hans Handlemaade i Krigsperioden.

Naar jeg hører det ærede Medlem argumentere for sine teoretiske Betragtninger og for sin praktiske Handlemaade og hører ham argumentere for at bringe Harmoni mellem Teori og Praksis, saa maa jeg uvilkaarlig mindes Oliver Cromwell's Klage en Gang i Slutningen af 1640erne over Parlamentarikerne. Han sagde: Parlamentarikerne griber altid hellere til en hvilken som helst taabelig Udflygt og Paa-skud, end de indrømmer den ganske naturlige og simple Ting, at de er Mennesker, der kan have taget fejl.

Ja, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har jo truet os — jeg havde nær sagt med Baal og Brand, men det er jo næsten Militarisme at true med det. Hvis det nu skulde lykkes at bringe vort Forsvar paa ret Køl igen, saa, siger det ærede Medlem, vil det ikke være længere, end til Socialdemokraterne kommer til Magten efter det kommende Valg, saa vil de vælte det hele